

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 P 078937 22 P
Banovići, 13.12.2023. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja M.S., sin A., iz B., ul. ..., protiv tuženog N.S., sin A., iz B., ul. ..., kojeg zastupa punomoćnik Sanel Bektić, advokat iz Tuzle, radi utvrđivanja prava vlasništva, vsp. 1.000,00 KM, nakon održane glavne rasprave u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženog, dana 13.12.2023. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tužitelj M.S., sin A., iz B., stekao pravo vlasništva sa dijelom od 1/1 na nekretnini označenoj kao kč.br. 216/4, „Put“, nekategorisani put u površini od 166m², upisana u zk.ul.br. 864 KO ..., što je tuženi N.S. dužan priznati i trpjeti da se po brisanju postojećeg upisa tužitelj u Zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Banovićima upiše kao vlasnik na predmetnoj nekretnini sa dijelom od 1/1, te da se u katastru nekretnina nadležne općinske službe briše upis tuženog, te je dužan da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Odbija se kao neosnovan eventualni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tužitelj M.S., sin A., iz B., nosilac trajnog prava korištenja zemljišta sa dijelom od 1/1 označenog kao kč.br. 216/4, „Put“, nekategorisani put u površini od 166m², upisana u zk.ul.br. 864 KO ..., što je tuženi N.S. dužan priznati i trpjeti da se po brisanju postojećeg upisa tužitelj u Zemljišnoknjižnom uredu Općinskog suda u Banovićima upiše u „C“ teretnom listu kao nosilac trajnog prava korištenja zemljišta sa dijelom od 1/1, te da se u katastru nekretnina nadležne općinske službe briše upis tuženog, te je dužan da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Obavezuje se tužitelj da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 1.657,30 KM u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude, pod prijetnjom izvršenja.

Obrazloženje

Tužitelj je, putem punomoćnika, ovom sudu dana 15.08.2022. godine podnio tužbu protiv tuženog radi utvrđivanja prava vlasništva. U tužbi se navodi da je Rješenjem Skupštine Opštine Banovići, br. 01-023-307/82 od 26.10.1982. godine, tužitelju radi izgradnje porodične stambene zgrade ustupljeno na korištenje uz naknadu neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenoj svojini označeno kao kč.br. 563/35, zv. „Vidova glava“, njiva 4 klase u površini od 720m², KO ..., te da je istim rješenjem određeno da će

se izvršiti uknjižba prava korištenja tog zemljišta u korist tužitelja u Zemljišnoknjižnom uredu Opštinskog suda u Tuzli – Odjeljenje Banovići i Odsjeku za katastar i geodetske poslove Opštine Banovići i da je na osnovu tog Rješenja Opštinski sud u Tuzli Rješenjem, Dn.br. 25/83 od 19.03.1984. godine, izvršio uknjižbu prava korištenja u zk.ul.br. 880 KO ... sa dijelom od 1/1 u korist tužitelja, te da je i u katastru nekretnina tužitelj upisan kao posjednik predmetne nekretnine odmah nakon dodjele zemljišta i da je tužitelj tokom 1984. godine na osnovu Rješenja o urbanističkoj saglasnosti i Rješenja o odobrenju za izgradnju izgradio porodično-stambenu zgradu na dodijeljenom građevinskom zemljištu u kojoj kući živi do današnjeg dana, te da je izgradnjom stambeno-porodične zgrade na dodijeljenom građevinskom zemljištu tužitelj stekao trajno pravo korištenja gradskog građevinskog zemljišta dok na njemu postoji objekat, te da je Komisija za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama 2004. godine, protivno odredbama Zakona o građevinskom zemljištu, izvršila cijepanje parcele koja je dodijeljena tužitelju u površini od 720m² na dvije nove parcele, koje su prema podacima novog premjera označene kao kč.br. 216/4 KO ..., zv.“Put“, nekategorisani put površine 166m², i kč.br. 216/2 KO ..., zv.“Pionirska“, stambena zgrada površine 80m², dvorište 474m², ukupne površine 554m² i da površina novoformiranih parcela u cijelosti odgovara površini ranije kč.br. 563/35 KO ..., te da je Komisija izvršila cijepanje nekretnine na kojoj je tužitelj imao trajno pravo korištenja zemljišta dok na njemu postoji objekat, iako je odredbom člana 19. Zakona o građevinskom zemljištu propisano da se oblik i površina parcele gradskog građevinskog zemljišta može mijenjati samo u postupku privođenja zemljišta namjeni na osnovu prostornog plana ili plana parcelacije, te da je komisija bez bilo kakvog pravnog osnova na dijelu parcele gradskog građevinskog zemljišta koje je dodijeljeno tužitelju, a koju je nezakonito pocijepala, izvršila upis promjene naziva parcele u nekategorisani put, kao i promjenu upisanog prava korištenja, tako da je na novoformiranoj parceli kč.br.216/4 upisano trajno pravo korištenja u dijelovima od po ½ u korist tužitelja i tuženog, te da je početkom primjene Zakona o stvarnim pravima F BiH po sili zakona izvršena pretvorba prava korištenja na građevinskom zemljištu u pravo vlasništva, tako da se prava upisa korištenja smatraju pravima vlasništva i tužitelj i tuženi su shodno navedenom, po sili zakona, nosioci prava suvlasništva u dijelovima od po ½ na nekretnini koja je predmet tužbenog zahtjeva i da tuženi nikada nije imao pravni osnov da bude upisan kao nosilac prava korištenja predmetnog zemljišta sa udjelom od ½, niti pravo da se smatra suvlasnikom sa udjelom od ½. U toku postupka tužitelj je punomoćnici advokatu Gutić Azri iz Banovića opozvao punomoć za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, te se u toku daljeg postupka zastupao sam. U završnom izlaganju tužitelj je ostao u cijelosti kod podnesene tužbe i predložio da sud u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev, te dalje navodi da je provedenim dokazima dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva i da su navodi tuženog djelimično tačni, te da on nije potpisao zapisnike Komisije za izlaganje podataka o nekretninama, niti je sa tuženim ikada razgovarao o predmetnoj parceli, da je on kupio predmetnu parcelu, platio je i da smatra da je zemlja njegova i da je pogrešan, neosnovan i nemoguć upis od ½ na njega i tuženog na predmetnoj parceli, jer on dio svoje parcele niti je prodao, niti pokloni bratu N.S., niti ga je ko šta pitao, niti je ko izlazio. Dalje navodi da je vještak u toku postupka utvrdio da parcela starog premjera označena kao kč.br. 563/35, parcela koju je kupio od općine i koja se sastoji od parcela kč.br. 216/4 i 216/2, koja predstavlja pristupni put do njegove parcele gdje mu se nalazi kuća i da mu predmetnom parcelom sada niko ne može doći. Potražuje troškove postupka.

Tuženi u datom odgovoru na tužbu navodi da je u cijelosti neutemeljen tužbeni zahtjev tužitelja, te da je nesporno da je tužitelj isključivi posjednik i vlasnik zemljišne parcele označene kao kč.br. 216/2 KO ..., a da je tuženi isključivi vlasnik i posjednik parcele označene kao kč.br. 216/1, a da predmetna parcela označena kao kč.br. 216/4 oduvijek predstavlja pristupni put do nekretnina parničnih stranaka, te da je tuženi svoju nekretninu stekao na temelju valjanog pravnog posla – Ugovora o doživotnom osiguranju, zaključenog između tužitelja kao davatelja izdržavanja i umrle A.S., majke parničnih stranaka, kao primatelja izdržavanja, a da je A.S. pravna prednica tuženog predmetne nekretnine stekla na osnovu Ugovora o kupoprodaji od 19.02.1982. godine od B.O., sina J., te da je predmetna parcela koja predstavlja pristupni put do nekretnina parničnih stranaka oduvijek bila u posjedu, odnosno suposjedu vlasnika parcele koja je danas vlasništvo tuženog, tako i za vrijeme dok je vlasnik parcele bio B.O. iz kojih razloga je isti na ulazu u parcelu u taj put postavio željeznu kapiju sa stubovima koji postoje i danas, tako da su od 1982. godine, pa je nakon smrti pravne prednice tuženog 1988. godine tuženi sa ostalim se nalazi u suposjedu predmetne nekretnine, istu održava i koristi se njome skupa sa svojom porodicom, a drugog pristupa do svojih nekretnina nema, te da tužitelju nikada niko nije osporavao nikakva prava na predmetnoj parceli tako da se tuženi, uz računanje prednikova vremena, preko 40 godina nalazi u suposjedu predmetne nekretnine, a da je današnje stanje upisa za predmetnu nekretninu u javnim knjigama usklađeno sa stvarnim stanjem prilikom uspostave novog premjera katastra nekretnina koji je stupio na snagu 2007. godine, te da je tokom 2002. godine pri izlaganju na javni uvid podataka o nekretninama u postupku uspostave novog premjera katastra nekretnina tuženi saznao da je predmetni put upisan isključivo na imenu tužitelja, pa su se tužitelj i tuženi pred Komisijom za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama suglasili da se taj put uknjiži na njih dvojicu sa jednakim dijelovima od po ½ i o tome je sačinjen Zapisnik o tijeku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama na temelju kojeg zapisnika je Komisija i donijela rješenje, tako da je pravni osnov upisa tuženog u javnim knjigama o nekretninama besprijekoran. Dalje se u odgovoru na tužbu navodi da su navodi tužitelja da mu tuženi onemogućava korištenje predmetne nekretnine u cijelosti paušalni i iskonstruisani s ciljem da se kod suda stvori privid da tuženi na neki način uznemirava tužitelja što je netačno, jer je tuženi svjestan da je predmetna parcela neophodna i jednom i drugom radi pristupa do njihovih nekretnina i nema apsolutno ništa protiv toga da se tužitelj njome koristi. U toku postupka punomoćnik tuženog je ostao kod navoda datih u odgovoru na tužbu, a u završnom izlaganju navodi da se poziva na član 22. Zakona o premjeru i katastru nekretnina kojim je regulisano da se postupak izrade premjera i katastra nekretnina provodi pred organom uprave po pravilima Zakona o upravnom postupku u vrijeme premjera, te da je tužitelj aktivno učestvovao u upravnom postupku izlaganja podataka o nekretninama i utvrđenja prava na nekretninama i obzirom da je tužitelj učestvovao u postupku izlaganju podataka imao je mogućnost podnošenja žalbe Federalnoj upravi za geodetske i imovinsko pravne poslove, odnosno mogućnost pokretanja spora kod nadležnog suda, tako da ovaj sud nije stvarno nadležan da u ovom postupku preispituje pravilnost i zakonitost Rješenja Komisije. Dalje u završnom izlaganju punomoćnik tuženog ističe prigovor neblagovremenosti tužbe, jer je tužba u konkretnom slučaju podnesena nakon proteka roka od 30 dana iz člana 80. Zakona o premjeru i katastru nekretnina, te ističe da je tužbom samo obuhvaćen tuženi N.S., a da je predmetna nekretnina upisana kao državno vlasništvo sa pravom raspolaganja u korist Općine Banovići, pa se u kontekstu navedenog tužbenom zahtjevu ne može udovoljiti, te da su se

u postupku izlaganja podataka tužitelj i tuženi lično izjasnili da predmetna parcela predstavlja njihov zajednički put do njihovih parcela i zatražili da se kao takva upiše u korist njih dvojice sa udjelima od po $\frac{1}{2}$, pa osim što tuženi ima valjan pravni osnov, cijeneći kvalitet i dužinu njegovog posjeda nad predmetnom nekretninom, nesumnjivo je da mu pripada $\frac{1}{2}$ predmetne nekretnine. U konačnici predlaže da sud, ukoliko nađe da nema razloga za odbacivanje tužbe, da istu tužbu u cijelosti odbije i osnovni i eventualni tužbeni zahtjev. Potražuje troškove postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem predloženi od strane tužitelja, i to u: “[...]“, pa je sud, savjesnom ocjenom izvedenih dokaza, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku FBiH („Sl. novine FBiH“ br.53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu: ZPP) odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama nije sporno da je na predmetnoj parceli označenoj kao kč.br. 216/4, zv.“Put“, u naravi nekategorisani put površine 166m², upisana u zk.ul.br. 864 KO ..., upisano trajno pravo korištenja zemljišta u korist N.S., sin A., i M.S., sin A., sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$, te da je predmetna parcela označena kao kč.br. 216/4, zv.“Put“, nekategorisani put površine 166m², upisana u katastarskom operatu sa pravom posjeda u korist M.S., sin A., i N.S., sin A., sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$. Sporno je da li je zakonit upis trajnog prava korištenja zemljišta na predmetnoj nekretnini označenoj kao kč.br. 216/4 u korist N.S., sin A., sa dijelom od $\frac{1}{2}$.

Prilikom uviđaja na licu mjesta vještak geometar je identifikovao predmetnu parcelu, a neposrednim opažanjem je utvrđeno da se predmetne parcele nalaze u gradskoj zoni neposredno u blizini direkcije rudnika i zgrade zv. Zvezdara, u ul. ...., da se do parcela dolazi asfaltiranom gradskom ulicom, te da je parcela označena kao pristupni put i na terenu je omeđena sa sjeverne strane živom ogradom od čempresa, bez temeljne osnove, gledajući od parcele kč.br. 215/2, a između parcela kč.br. 216/4 i 216/1, tj. parcela pristupnog puta i parcele N.S. nema ograde, niti postavljenih međnika, te da je ulaz u parcelu pristupnog puta omeđen sa dva metalna stuba, bez kapije, da je parcela pristupnog puta nasuta tvrdom podlogom-tucanikom i obrasla je travom, te da je na ulaznom dijelu u parcelu prilaznog puta u dužini od 7m prema parceli tuženog ista asfaltirana, da parcela tuženog nije omeđena, osim sa jugozapadne strane, gdje je postavljen potporni betonski zid između parcele tužitelja i tuženog, te da se na parceli tuženog nalazi porodično-stambeni objekat spratnosti 1 sprat+prizemlje sa dozidanom garažom, a da se do parcele tužitelja dolazi preko pristupnog puta i ista je visinski postavljena višoj u odnosu na pristupni put i parcelu tuženog u visini najniže 1,20m-do cca.4m, te da se do parcele tužitelja na visinsku razliku dolazi preko 7 stepenica, da se na parceli tužitelja nalazi porodično-stambeni objekat, te je konstatovano da se u gornjem dijelu pristupnog puta sa desne strane parcela pristupnog puta graniči sa parcelom kč.br. 218 između kojih je postavljena ograda od drvenih kočeva sa žičanim pletivom.

Iz nalaza i mišljenja vještaka geometra Pastuhović Andrije od 31.8.2023. godine proizilazi da je vještak identifikovao predmetnu parcelu kao kč.br. 216/4, zv.“Put“, nekategorisani put u površini od 166m², upisana u kk.ul.br. 864 i zk.ul.br. 864 KO ... kao državna svojina sa dijelom od 1/1, sa pravom raspolaganja na zemljištu u korist Općine Banovići sa dijelom od 1/1 i trajnim pravom korištenja u korist N.S., sin A., i M.S., sin A., sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$, te da je parcela označena kao kč.br. 216/2, zv.“Pionirska“,

stambena zgrada površine 80m² i dvorište u površini od 474m², upisana u kk.ul.br. 862 i zk.ul.br. 862 KO ... kao državna svojina sa dijelom 1/1, sa pravom raspolaganja na zemljištu u korist Općine Banovići sa dijelom od 1/1 i pravom vlasništva na objektu u korist M.S., sin A., sa dijelom od 1/1, i trajnim pravom korištenja na zemljištu u korist M.S., sin A., sa dijelom 1/1, te da je parcela kč.br. 216/1 (u nalazu greškom navedeno kč.br. 216/2-ispravljeno na glavnoj raspravi), zv.“Pionirska“, stambena zgrada u površini od 102m², dvorište 500m² i njiva 5 klase u površini od 375m², upisana u kk.ul.br. 865 i zk.ul.br. 865 KO ... kao državna svojina sa dijelom od 1/1, sa pravom raspolaganja na zemljištu u korist Općine Banovići sa dijelom od 1/1 i pravom vlasništva na objektu u korist N.S., sin A., sa dijelom 1/1, i trajnim pravom korištenja zemljišta u korist N.S., sin A., sa dijelom 1/1. Vještak dalje u nalazu navodi da je Rješenjem o izradi i stupanju katastra nekretnina na području Općine Banovići, br. 04-30-3-1067/12-1 od 21.10.2002. godine, koje je donijela Federalna uprava za geodetske i imovinsko pravne poslove, izrađen katastar nekretnina područja KO ..., a katastar zemljišta i zemljišne knjige KO ... prestale da važe, a da je izrađeni katastar nekretnina područja KO ... objavljen u „Službenim novinama F BiH“ br. 57/02. Dalje je vještak u nalazu izvršio identifikaciju parcela novog i starog premjera, te je utvrdio da parceli novog premjera označenoj kao kč.br. 216/4 KO ... odgovara dio parcele starog premjera označene kao kč.br. 563/35 KO ..., te da parceli novog premjera označenoj kao kč.br. 216/2 KO ... odgovara dio parcele starog premjera označene kao kč.br. 563/35 KO ..., da parceli novog premjera označenoj kao kč.br. 216/1 KO ... odgovara parcela starog premjera označena kao kč.br. 563/10 KO ... . Vještak je dalje kroz nalaz uradio istorijat parcela, te konstatovao da je Rješenjem Skupštine Opštine Banovići, br. 01-023-308/82 od 26.10.1982.godine, ustupljeno na korištenje uz naknadu neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenoj svojini za izgradnju porodično-stambene zgrade u B., i to kč.br. 563/35, zv.“Vidova glava“, njiva 4 klase u površini od 720m² KO ..., te da je na osnovu Popisnog lista br. 572 KO ... formirana kč.br. 216/2, zv.“Pionirska“, dvorište površine 500m², njiva 5 klase površine 476m², stambena zgrada u površini od 80m² i pomoćna zgrada površine 17m², sa pravom raspolaganja u korist Općine Banovići i trajnim pravom korištenja u korist M.S., sin A., sa dijelom 1/1, i da je izlaganje podataka bilo 07.11.2002.godine kada je u rubrici „Primjedba“ br. 12 navedeno SP-144, „C“ list a), a u rubrici „Opis tereta i ograničenja na nekretninama“ br. 54 navedeno je „u parceli 216/2 postoji zauzeće državnog zemljišta i ova parcela ne može biti predmet bilo kakvog pravnog prometa dok se ne reguliše pitanje zauzeća gradskog građevinskog zemljišta“. Dalje se u istorijatu navodi da je Rješenjem Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava nekretninama, Dn.br. 09/001-007-572/04 od 26.04.2004. godine, utvrđen sadržaj nekretnina u Popisnom listu br. 572 KO ..., koji se sastoji od kč.br. 216/2 i utvrđuju se prava: pravo raspolaganja na zemljištu u korist Općine Banovići sa dijelom 1/1, trajno pravo korištenja gradskog građevinskog zemljišta dok na njemu postoji objekat u korist M.S., sin A., sa dijelom od 1/1, i pravo vlasništva na objektu u korist M.S., sin A., sa dijelom 1/1, i u istom Rješenju je navedeno da u parceli br.216/2 postoji zauzeće državnog zemljišta i da ova parcela ne može biti predmet bilo kakvog pravnog prometa dok se ne reguliše pitanje zauzeća gradskog građevinskog zemljišta. Vještak dalje u nalazu navodi da je Rješenjem Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići, Dn.br. 09/001-007-91/04 od 26.04.2004. godine, utvrđen sadržaj nekretnina u Popisnom listu br. 917 KO ..., koji se sastoji od kč.br. 216/4 i utvrđena su prava: pravo raspolaganja na zemljištu u korist Općine Banovići sa dijelom 1/1, trajno pravo korištenja zemljišta u korist M.S., sin A., sa dijelom od ½ i N.S., sin A., sa dijelom od ½, te da je

Komisija na osnovu izjava stranaka u Zapisniku PI-572 zavela primjedbu na snimanje i izdvajanje zajedničkog puta u korist M.S., sin A., sa dijelom 1/2 i N.S., sin A., sa dijelom 1/2 - SP-144, te se cijepa parcela kč.br. 216/2 na kč.br. 216/2 i kč.br. 216/4, a kč.br. 216/1 KO ... . U nalazu vještak dalje navodi da je na osnovu predmeta službe br. 08/08-31-1207/08 raspravljano zauzeće državnog zemljišta u površini od 286m², te je od parcele kč.br. 216/2 izdvojen sporni dio državnog zemljišta u površini od 286m² i formirana kč.br. 216/5 koja je upisana na Općinu Banovići, a formiranjem navedene kč.br. 216/5 parcela kč.br. 216/2 nema više direktan pristup na parcelu kč.br. 720, tj. na javni put.

Na ročištu pred sudom vještak je u cijelosti ostao kod datog nalaza i mišljenja, te je naveo da ispravlja štamparsku grešku na str.3. nalaza, prvi red, gdje stoji „kč.br. 216/2“ a treba da stoji „216/1“, te na str.5. nalaza, drugi pasus, treći red, gdje stoji broj parcele „kč.br. 216/3“ a treba da stoji „kč.br. 216/4“, a na upit tužitelja vještak se izjasnio da je kč.br. 216/4, novi premjer, nastala od kč.br. 563/35 starog premjera i da je to parcela koju je tužitelj kupio od općine, te da je sva površina parcele kč.br. 216/4 od parcele koju je tužitelj kupio od općine, te da tuženi ima udio u parceli kč.br. 216/4 po katastarskom operatu i Zemljišnoj knjizi i da je upisan sa dijelom 1/2, te da tužitelj ima pristup svojoj parceli kč.br. 216/2 na javni put preko parcele kč.br. 216/4, tj. samo preko te parcele koja je uplanjena kao put u suvlasništvu. Na upit suda vještak se izjasnio da parcela kč.br. 563/35 po starom premjeru odgovara parcelama označenim kao kč.br. 216/4 i 216/2 po novom premjeru.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kao objektivno, jer je vještak u cijelosti odgovorio postavljenom zadatku u skladu sa pravilima struke, uzimajući u obzir da ni parnične stranke nisu imale primjedbi na nalaz vještaka i na njegov iskaz dat pred sudom.

Tužitelj M.S., saslušan u svojstvu parnične stranke, u svom iskazu naveo da je osamdesetih godina prošlog vijeka njegovu majku, koja je bila nosilac porodice tada, rudnik podigao, odnosno ekspropisao nekretnine iz mjesta P. i oni su tada kupili kuću i plac u mjestu B., ul. ..., i da od tada žive tu, s tim da je povremeno mijenjao mjesto boravka, a 1982. godine se oženio i na toj adresi je bio 5 godina, a kasnije je napravio kuću u kojoj i danas živi, te da je kuću u kojoj sada živi kupio na nagovor najstarijeg brata M., jer im je općina obećala dati dva placa, odnosno prodati dva placa, bez licitacije, i on je od općine kupio plac označen kao kč.br. 563/35 po starom premjeru i imao je pristup javnom putu i taj put koristio je on, kao i svi ostali u komšiluku, a nakon smrti njihove majke brat N.S. mu je počeo praviti probleme, jer se on bavio nekim privatnim biznisom u jednoj od šupa koje su se tu nalazile, a N.S. je govorio da je to put, a on je govorio da to nije put i da nema pravo na tu parcelu niko osim njega i da samo on može pustiti nekoga na tu parcelu. Navodi da ga je 2002. godine pozvala opštinska komisija koja je vršila izlaganje podataka na nekretninama u Radničkom domu u B. i rekli su mu da ima viška zemljišta iznad kuće i pitali ga da li je voljan da to otkupi, a on im je rekao da jeste i rekli su mu da je slobodan, ali da je vidio da je N.S. prišao komisiji i rekao da mu on zabranjuje put i da on nema puta do svoje kuće, onda je on rekao komisiji „ako se plašiš da će ti neko zabraniti put otići ćemo u općinu i ja ću ti dati napismeno da možeš koristiti taj put doživotno, kao što smo isti i koristili dok je mati bila živa“. Dalje u svom iskazu tužitelj navodi da on nakon tog događaja nije više nikad išao u općinu, niti ga je ko zvao, niti je više pristupao komisiji, niti je kakvo rješenje dobio, osim što je u 2008. godine došao je

općinski inspektor R.K. i pitao ga je da li ima dozvolu za gradnju garaže, a on mu je rekao da nema dozvolu i da čeka papire sa izlaganja, te ga je on pozvao da dođe u općinu jer će mu pisati prijavu, te je on sutradan i otišao u općinu gdje mu je R.K. rekao da ima dva mjeseca roka da preda zahtjev za legalizaciju, što je on učinio, predao taj zahtjev i platio 20,00 KM, zatim je otišao na pisarnicu gdje su mu rekli da mora podići Rješenje br. 08/001-007-572/04 od 26.04.2004.godine, te da plati 100,00 KM takse, tako da je on isto rješenje zaprimio dana 18.11.2008. godine, a da Rješenje br. 08/001-007-917/04 od 26.4.2004. godine nije nikada zaprimio, a nakon toga dobio je zaključak od općine da će izaći komisija da mu odcijepi parcelu gdje je nelegalno gradio garažu za koju je podnio zahtjev za legalizaciju, ali nikada nije dobio odgovor na taj zahtjev, te je nakon izvjesnog vremena dobio rješenje da je parcela 216/5 odcijepljena i dobio je nalog da iseli sa te parcele. Dalje navodi da mu je tuženi od 2018. godine počeo govoriti da postoje papiri u sudu da je stvorena nova parcela, tj. da je stvoren put, te da im je 2019. godine geometar rekao da je njegova parcela pocijepana na dvije parcele i nakon toga ih je uputio u sud, nakon čega je je on došao u Zemljišnoknjižni ured Općinskog suda Banovići gdje je dobio Zapisnik br. 08/001-007-917/02 od 07.11.2002. godine, te da se on ne sjeća gdje je i da li je potpisao sve ove zapisnike i rješenja, jer da je to potpisao, ranije bi pokrenuo sudski postupak. Nadalje, tužitelj je u svom iskazu naveo da se obraćao općini gdje mu je preporučeno da pokrene tužbu, te da je on podizao tužnu pa je povukao, pa je sada opet podigao tužbu sa drugim advokatom i da sada zastupa sam sebe. Navodi da je njegov brat vraćao goste sa predmetnog puta, da nije dao da se pređe na njegovu parcelu, te da on i njegovi sinovi duže vremena ne koriste predmetni put sa automobilom i da isti koriste samo za pješački prolaz, te da je on više puta dovodio policiju radi postavljene ograde, tj. ograde koju je postavio tuženi, te da na tom mjestu ne bi trebao biti put, jer se ispod nalaze kanalizacione i vodovodne cijevi, i da je on kupio dva kamiona po 12 tona kamena radi nasipanja predmetnog puta. Na upit punomoćnika tuženog tužitelj se izjasnio da se u vrijeme kada je majka kupila kuću, koja je danas N.S., i dok je on tu živio, do porodične kuće dolazilo istim putem kao i danas, kroz istu kapiju, a i tada je bio asfalt u tom dijelu, a da je na mjestu gdje je danas ograda od čempresa postojala ograda od bodljikave žice, ali nije bila na istom mjestu gdje je ograda sada već na udaljenosti nekih 0,5m od sadašnje ograde u pravcu porodične kuće majke i da nije postojala druga ograda, te da su u to vrijeme na parceli koja je danas upisana kao put bile tri šupe, od kojih je jednu majka dala njemu, a dvije je koristio tuženi zajedno sa majkom, te da je on sam održavao predmetni put, kosio travu, parkirao je tu svoja auta, a tu parcelu je koristio i brat N.S., a N.S. je ponekad kosio kada je on bio odsutan, da su šupe postojale i poslije majčine smrti, te da rješenje komisije za parcelu kč.br. 216/4 nije nikada zaprimio, a da je za isto saznao u Zemljišnoknjižnom uredu Banovići.

Tuženi N.S., saslušan u svojstvu parnične stranke, u svom iskazu je naveo da se nakon smrti njegovog oca rudnik naredio sa njegovom majkom u vezi eksproprijacije imanja u mjestu P. i na nagovor starijeg brata M. kupili su kuću u gradu od izvjesnog B.O., i to kuću sa dulum zemlje, tada im je B.O. rekao da se tu mogu napraviti još dva placa za kuće, nakon kupovine kuće uselili se u istu, do kuće se dolazilo na isti način kako se dolazi i sada, kroz istu kapiju, tu su živjeli svi zajedno u istom domaćinstvu, s tim da je majka zahtijevala da on zajedno sa bratom M.S. napravi kuću na ime njegovog dijela u porodičnoj kući tako da su on i M.S. napravili tu kuću, a da je majka rekla da se ostavi put do M.S. kuće, jer M.S. nije mogao dobiti put sa gornje strane jer je tu prolazio vodovod. Tuženi dalje u svom iskazu navodi da je brat M. od svog dijela novca od

eksproprijacije napravio sebi kuću na susjednoj parceli, ali je imao ulaz do svoje kuće sa gornje strane, a da je on dobio od svih ostalih nasljednika njihove udjele u porodičnoj kući i parceli, te da je na sada postojećem spornom putu postojao dio puta koji je bio asfaltiran i on se koristio, a ostali dio tog puta je bio pod šupama i nije se koristio 40 godina kao put, da su on i majka koristili dvije šupe, a M.S. je koristio jednu veću šupu, a te šupe su bile u okviru njegove parcele i nije bilo nikakve ograde, ograda je bila samo iza šupa prema komšijama. Dalje navodi da su oni, tj. on i brat M.S. 2002.godine bili pozvani u Radnički dom pred Komisiju za izlaganje nekretnina, tada je komisija rekla da put mora biti zajednički, te je M.S. pristao da se izdvoji put i da put bude u suvlasništvu $\frac{1}{2}$ na njega i M.S., te da su oni tada potpisali da je put $\frac{1}{2}$ na njega i na M.S., a da on nije znao da se put vodi na M.S. sve dok nije otišao na tu komisiju, te da nakon te komisije nije bilo problema u vezi korištenja tog puta, sve dok ga M.S. nije tužio 2019. godine, a M.S. je na tom putu ostavljao svoj automobil. Navodi da su šupe uklonjene sa parcele prije nekih 10-15 godina, a nakon toga su i on i M.S. koristili put radi dolaska do svojih parcela, te da je on održavao predmetni put, a M.S. je jedino nasuo dva kamiona kamena na taj put. Na upit tužitelja tuženi se izjasnio da je on potpisao Zapisnike komisije za izlaganje u Radničkom domu, br. 08/001-007-917/02 od 07.11.2002.g. i br. 08/001-007-572/02 od 07.11.2002.g., a da je majka odlučivala o raspodjeli imovine, da je M. predložio da se kupi kuća u gradu za novac od eksproprijacije, a da on nije učestvovao u raspodjeli imovine, ali da mu je mati govorila da će dobiti porodičnu kuću, jer on je trebao izdržavati o čemu postoji i ugovor, te je tako kuća prešla na njega.

Svjedok M.A. je na ročištu pred sudom izjavio da je tužitelj koristio predmetnu parcelu-put od kada ju je kupio pa sve do 2019. godine, te da tužitelj nije tuženom ili bilo kome zabranio da prolazi tim dijelom tužiteljeve parcele. Navodi da je i on koristio predmetni put i da je od tužitelja tražio odobrenje za prolaz tim putem, jer je smatrao da je to tužiteljeve parcela. Na upit punomoćnika tuženog svjedok se izjasnio da on živi u ul. ... od 1986 ili 1987. godine, te da je u to vrijeme ograda od predmetne parcele prema susjednoj parceli bila od drvenih parmaka, pa je kasnije vlasnik susjedne parcele M. postavio žičanu ogradu, a nakon toga je uklonio žičanu ogradu i posadio čemprese, da su na predmetnoj parceli bile dvije-tri šupe, da je jednu koristio tuženi, a dvije je koristio M.S., te da zna da je M.S. nasipao predmetni put sa dva-tri kamiona kamena, te da predmetna parcela, tj. put nije bila ograđena od strane porodične kuće i da dan danas nije ograđena, te da je travu na predmetnoj parceli kosio tužitelj, a da je rijetko viđao N.S. da kosi travu na predmetnoj parceli, a da sada u zadnje vrijeme N.S. kosi travu na predmetnoj parceli, te da nakon što su uklonjene šupe sa predmetne parcele N.S. koristi taj put da bi došao do svoje kuće.

Svjedok R.Ć. je na ročištu pred sudom izjavio da tužitelja poznaje od 1982.g. kada je tužitelj oženio njegovu svastiku, te da se sjeća da su ranije na predmetnoj parceli bile tri šupe, tužitelj je koristio jednu od tih šupa, da su svi koristili predmetni put jer se tužitelj ranije bavio trgovinom kožom, a on je vozio te kože, te da njemu nikada niko nije osporavao korištenje tog puta do unazad dvije-tri godine kada je dovezao M.S. dvije gajbe paradajza, kojom prilikom je N.S. izašao i rekao mu da taj put ne smije koristiti, a da mu M.S. nikada nije rekao da je u sporu u vezi tog puta, te da je on tada rekao N.S. „da si mi ikada rekao da je put u sporu ja ga nikad ne bih koristio“, te da je njemu M.S. govorio da je put njegov, a da je on M.S. posudio novac da dokupi dio parcele gdje je sada put. Na upit punomoćnika tuženog svjedok se izjasnio da mu nije poznato ko je koristio ostale

šupe, te da je u vrijeme kada je on upoznao M.S. dolazilo do kuće koja je danas N.S. tim istim putem i prolazilo se kroz istu kapiju, a kada je posudio novac M.S. on nije ulazio u detalje, M.S. ga je pitao da mu posudi novac kada je kupovao parcelu i on je to i uradio, a on mu je taj novac kasnije vratio.

Svjedokinja Dž. rođ.S. S., sestra tužitelja i tuženog, je na ročištu pred sudom izjavila da je u kući koja je danas N.S. živjela 4-5 godina, da je tu kuću kupila majka nakon što je rudnik ekspropisao imanje u P., da su u tu kuću preselili majka, ona, dvojica braće i jedna sestra, da je ta kuća je bila stara, da ju je N.S. renovirao, a da se do kuće dolazilo od zgrade zv. Zvezdara asfaltnim putem pa kroz kapiju koja stoji i dan danas, da se ograda na predmetnoj parceli nalazi od ulaza na kapiju sa desne strane koja ograda je kasnije zamijenjena čempresima, te da su između te ograde i majčine kuće bile tri šupe, a iste su prvobitno svi koristili, da su šupe bile majčine, s tim da je majka koristila jednu, drugu je koristio N.S., a treću je koristio M.S., te da je N.S. nakon uklanjanja tih šupa nastavio koristiti tu parcelu radi prilaza svojoj kući, a taj put su koristili i N.S. i M.S. i da mati nikad nije rekla čiji je put, uvijek je govorila da je to zajednički put N.S. i M.S., te da je ona svojoj majci govorila da predmetni put bude zajednički između braće M.S. i N.S., a ona joj je rekla da bi tako i najbolje bilo i ona više nikada nije spominjala taj put, te da majka za svog života nikome nije branila da koristi predmetni put. Dalje u svom iskazu je navela da ju je stariji brat M. upoznao da je došlo do svađe u vezi puta između N.S. i M.S. i da je ona otišla kod M.S. i pitala ga šta je za put i rekla mu da je put zajednički i da je mama htjela da tako bude, a da je nju M.S. otjerao iz bašče i rekao joj da mu nije više sestra, a nakon toga ona više nije ušla u M.S. kuću, niti on u njenu, da se samo službeno pozdrave, te da N.S. održava put do M.S. ograde. Na upit tužitelja svjedokinja se izjasnila da misli da je parcelu gdje tužitelj sagradio kuću kupila majka, jer je to bila sve jedna parcela, a da joj nije poznato ko je nasuo put kamenom.

Iz Rješenje Skupštine opštine Banovići, br. 01-023-307/82 od 26.10.1982. godine, proizilazi da je M.S., sin A., ustupljeno na korištenje uz naknadu neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenoj svojini za izgradnju porodične stambene zgrade, i to kč.br. 563/35, zv. „Vidova glava“, njiva 4 klase u površini od 720m² KO ..., i naložen je upis uknjižbe prava korištenja u korist M.S., sin A., na predmetnoj nekretnini kod nadležnog Zemljišnoknjižnog ureda i katastra nekretnina.

Iz Rješenja Opštinskog suda Tuzla-Odjeljenje u Banovićima, br. Dn.25/83 od 19.03.1984. godine, proizilazi da je na osnovu Rješenja Skupštine Opštine Banovići, br. 01-023-307/82 od 26.10.1982. godine, izvršen otpis kč.br. 563/35, zv. „Vidova glava“, njiva 4 klase u površini od 720m² KO ..., iz „A“ lista zk.ul.br. 598 KO ... i upis iste u „A“ list novog zk.ul.br. 880 KO ..., te je izvršena uknjižba prava korištenja na predmetnoj nekretnini u korist M.S., sin A., sa dijelom 1/1.

Iz Zapisnika Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići o toku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama, Dn.br. 08/001-007-917/02 od 07.11.2002. godine, proizilazi da su M.S., sin A., i N.S., sin A., dali izjavu koja glasi: „Mi smo izdvojili zajednički put u našim parcelama 216/3, odnosno 216/1, kao zajednički nam put koji služi za ulaz u naše parceve i tražimo da se tako snimi i provede u elaboratu novog premjera i upiše kao naša susvojina sa dijelovima od po 1/2“. Komisija je na osnovu navedene izjave,

te na osnovu izjava u Zapisniku PL-572 i 576 zavela primjedbu na snimanje i izdvajanje zajedničkog puta na dijelu parcela 216/1 i 216/2 u korist M.S., sin A., i N.S., sin A., sa dijelovima od po ½ i da će Rješenje sa kopijama popisnih listi strankama dostaviti nakon postupanja po SP-144 na licu mjesta i provođenja kroz operat novog premjera, te da je izvršena dopuna Zapisnika dana 26.04.2004. godine gdje je konstatovano da je upisana nova parcela kč.br. 216/4, nastala po SP-144 u PL-917 sa trajnim pravom korištenja u korist N.S., sin A., i M.S. (greškom dva puta navedeno „N.“), sin A., sa dijelovima od po ½, te da je isti Zapisnik potpisan od strane N.S. i M.S..

Iz Rješenja Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići, Dn.br. 08/001-007-917/04 od 26.04.2004. godine, proizilazi da je utvrđen sadržaj u Popisnom listu br. 917 KO ..., koji se sastoji od zemljišta označenog brojem katastarske parcele kč.br. 216/4 i da su utvrđena prava na nekretnini označenoj kao kč.br. 216/4, i to: pravo raspolaganja zemljištem u korist Općine Banovići sa dijelom 1/1 i trajno pravo korištenja zemljišta u korist N.S. i M.S. sa dijelovima od po ½.

Iz Zapisnika Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići o toku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanju prava na nekretninama, Dn.br. 08/001-007-572/02 od 07.11.2002. godine, proizilazi da je M.S. dao izjavu da se slaže sa predloženim podacima i da je Rješenjem Skupštine Opštine Banovići od 26.10.1982. godine dobio zemljište za izgradnju stambene zgrade, i to kč.br. 573/35 KO ... u površini od 720m², te da je kuću izgradio na osnovu urbanističke saglasnosti i da se dogovorio sa bratom N.S. da se zajednički put do ulaza u njihove parcele i da traži da se po novom premjeru snimi i izdvoji zajednički put i upiše kao njihova susvojina sa dijelovima od po 1/2, te da je voljan otkupiti razliku u površini zemljišta između dodijeljenog mu zemljišta i zemljišta koje koristi u parceli br. 216/2 u skladu sa odlukom Općinskog vijeća, a svjedok N.S. je izjavio da se slaže sa izjavom svog brata M.S., da su se dogovorili o zajedničkom prilazu na dijelu parcela 216/1 i 216/2 i traži da se u elaboratu novog premjera taj dio izdvoji i upiše kao njihova susvojina sa dijelovima od po ½. Komisija je na osnovu izjava stranaka, predložene dokumentacije i upoređivanjem elaborata starog i novog premjera utvrdila da parcela kč.br. 216/2 odgovara dijelom parceli kč.br. 563/35 starog premjera, te da je primjedbu na snimanje i izdvajanje zajedničkog puta u korist M.S. i N.S. Komisija zavela u SP-144. U dopuni Zapisnika od 26.04.2004. godine Komisija je konstatovala da u parceli kč.br. 216/2 postoji zauzeće državnog zemljišta i da ova parcela ne može biti predmet bilo kakvog pravnog prometa dok se ne reguliše pitanje zauzeća gradskog građevinskog zemljišta.

Iz Rješenja Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići, Dn.br. 08/001-007-572/04 od 26.04.2004. godine, proizilazi da je utvrđen sadržaj u Popisnom listu br. 572 KO ..., koji se sastoji od zemljišta označenog brojem katastarske parcele kč.br. 216/2, te da se na istoj parceli nalazi jedna stambena zgrada i da su utvrđena prava na nekretnini označenoj kao kč.br. 216/2, i to: pravo raspolaganja zemljištem u korist Općine Banovići sa dijelom 1/1 i trajno pravo korištenja izgrađenog gradskog građevinskog zemljišta dok na njemu postoji objekat u korist M.S. sa dijelom 1/1 i pravo vlasništva na objektu u korist M.S. sa dijelom 1/1, te je utvrđen teret – ograničenje na nekretnini kč.br. 216/2 da postoji zauzeće

državnog zemljišta i da ova parcela ne može biti predmet bilo kakvog pravnog prometa dok se ne reguliše pitanje zauzeća gradskog građevinskog zemljišta.

Iz provedenih dokaza proizilazi utvrđenje da je predmetna parcela označena kao kč.br. 216/4, upisana sa trajnim pravom korištenja zemljišta u korist N.S., sin A., i M.S., sin A., sa dijelom od ½, i to u postupku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama, i to na osnovu Rješenja Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama Općine Banovići, br. 08/001-007-917/04 od 26.04.2004. godine, te da je tužitelj u navedenom postupku izlaganja na javni uvid podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama dao svoju saglasnost da se od njegove parcele, označene po starom premjeru kao kč.br. 563/35 KO ..., odvoji dio parcele radi formiranja pristupnog puta i da se na toj novoformiranoj parceli upišu kao nosioci prava on zajedno sa svojim bratom N.S. u dijelovima od po ½.

Iz provedenih dokaza, iskaza svjedoka, kao i iskaza parničnih stranaka proizilazi da su predmetnu nekretninu koristili tužitelj i tuženi zajedno sa svojim pravnim prednikom duži niz godina i da su na predmetnoj parceli bile izgrađene tri šupe, od kojih je jednu koristio tužitelj, a ostale dvije tuženi i pravna prednica parničnih stranaka, a da su nakon smrti prednice parničnih stranaka predmetne šupe srušene i da je predmetna parcela korištena kao pristupni put parcelama tužitelja i tuženog i u tom dijelu sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka M.A., R.Ć. i Dž. rođ.S. I., kao i iskazu parničnih stranaka.

Iz provedenih dokaza sud nije mogao izvući zaključak kojim bi se opravdao upis prava vlasništva na tužitelja, jer provedenim dokazima nije dokazan nijedan zakonit pravni osnov kojim bi se utvrdilo da je tužitelj stekao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini, pa je sud, na osnovu člana 126. ZPP-a, odbio primarno postavljenu tužbeni zahtjev tužitelja.

Sud je mišljenja da je neosnovan i eventualni tužbeni zahtjev tužitelja kojim je traženo utvrđenje da je tužitelj nosilac trajnog prava korištenja predmetne nekretnine sa dijelom 1/1 iz razloga što je tokom postupka provedenim dokazima utvrđeno da je u postupku javnog izlaganja nekretnina i utvrđivanja prava na nekretninama tužitelj učestvovao i dao svoju suglasnost da se na njegovog brata prenese dio prava koja je i sam tužitelj imao na predmetnoj nekretnini, a neosnovano je pozivanje tužitelja da nije upoznat sa procesom izlaganja nekretnina na javni uvid, jer iz provedenih dokaza - Zapisnika Komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanje prava na nekretninama proizilazi da je tužitelj iste i potpisao, odnosno da je dao svoju suglasnost na njih.

Tako da je neosnovan navod tužitelja da tuženi nije imao valjan pravni osnov da bude upisan sa trajnim pravom korištenja zemljišta, jer je jedan od načina sticanja prava vlasništva na nekretninama i odluka nadležnih upravnih organa, kao što je bilo u konkretnom slučaju u postupku javnog izlaganja nekretnina i utvrđivanja prava na nekretninama na području Općine Banovići.

Neosnovan je prigovor punomoćnika tuženog u pogledu neblagovremenosti tužbe iz razloga što se u konkretnom slučaju radi o tužbi za utvrđenje prava vlasništva koja ne zastarijeva. Također je neosnovan i prigovor nenadležnosti suda iz razloga što se radi o sporu o pravima na nekretninama.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH. Troškovi tuženog sastoje se od: nagrade za rad advokata – sastav odgovora na tužbu u iznosu od 280,80 KM (240,00 KM + 17% PDV-a), za zastupanje na pripremnom ročištu od 25.05.2023. godine u iznosu od 240,00 KM, zastupanje na uviđaju od 28.08.2023. godine u iznosu od 180,00 KM, zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 20.10.2023. godine u iznosu od 240,00 KM, zatim nagrade po utrošenom satu na ime odsutnosti iz kancelarije za vrijeme putovanja na navedena ročišta i uviđaj, na relaciji Tuzla-Banovići-Tuzla u iznosima od po 120,00 KM po jednom ročištu, nagrade za troškove prijevoza vlastitim vozilom na relaciji Tuzla-Banovići-Tuzla radi odlaska na navedena ročišta u iznosima od po 85,50 KM po jednom ročištu (95 km x 0,90 KM (2,56 KM/L x 35%), te troškova na ime vještačenja u iznosu od 100,00 KM u ukupnom iznosu od 1.657,30 KM, za koji iznos je sud i obavezao tužitelja da naknadi tuženom na ime troškova parničnog postupka.

SUDIJA
Zlatko Šahinović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 30 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 (tri) istovjetna primjerka.